

Igen sok bútor rongálódik meg a vasúti szállításnál

Figyelmesebb munkát kell végezni a vasútnál

A Bajcsy-Zsilinszky utcai bútortárolókban nagy a forgalom. A vásárlók érdeklődéssel figyelik a beérkező árut és számon tartják, mikor mi érkezik. Felháborodottan figyeltek, hogy a vidékről érkezett bútorok a szállítás közben igen megrongálódtak. A politikusok bútorok fényezésüket elvesztik és kisebb-nagyobb horzsolások látszanak a bútortárolókban. Ugyanakkor Németországból és Csehszlovákiából hibátlanul érkeznek a szobabereendezések a bútortárolókba.

A Kiskereskedelmi Vállalat vezetői, a bútortárolók dolgozói elmondták, hogy legtöbb esetben a vasutat terhelő a felelősség a meghibásodott bútorokért. Előfordult már, hogy meszes,

cementes vasúti kocsikat küldtek a Bútorértékesítő Vállalat részére, s az kénytelen volt a piszkos vagonba berakni a nagyértékű bútorokat. Természetesen alaposan megrongálódtak, beszenyeződött az áru, mire Szedre érkezett.

A Kiskereskedelmi Vállalat külön egy embert foglalkoztat csupán azért, hogy a megrongálódott bútorokat kijavítsa. Mondanunk se kell, milyen nagy, felesleges összeget fordítanak a javításokra. Ezt mind meg lehetne takarítani, ha első sorban a MÁV, a Bútorértékesítő Vállalat és a bútortárolók nagyobb gondot fordítanak a szállításra, illetve a vagonba rakásra, valahogy úgy, mint a németek és a csehszlovákok teszik.

Sikerese volt a lengyel emlékest

Jól sikerült kulturális műsor keretében emlékeztek meg Szegeden csütörtökön este a Juhász Gyula Művelődési Otthonban a magyar-lengyel barátsági és kölcsönös segítségnyújtási szerződés megkötésének 10. évfordulójáról. A Hazafias Népfőnt vendégeként megjelent az esten a budapesti lengyel nagykövetség első titkára, Jan Moszczeni. Az emlékesten megjelent Biczó György, a városi tanács elnöke, valamint Nagy István, a Hazafias Népfőnt titkára. Dr. Búza László akadémikus üdvözlő szavai után Gulya Károly egyetemi tanárság nagy érdeklődéssel kísért előadást tartott Lengyelországról, kezdve állami élete kialakulásától a Lengyel Népköztársaság megszületéséig, illetve napjainkig. Sokoldalúan bemutatta előadásában a magyar és a lengyel nép több évszázados barátságát, gazdasági és kulturális kapcsolatait.

Az előadás után József At-

tila »A Dunánál« című versét szavalta mély átéléssel Miklós Klára Jászay Mari-díjas, a Szegedi Nemzeti Színház művésze, ezt követően pedig Miczkiewicz »Óda az ifjúsághoz« című versét, valamint több Juhász Gyula-verseket szavalt nagy sikerrel.

Höcht Margit zongoraművész Chopin H-moll szonátájának III., IV. tételét tolmácsolta megérdemelt sikerrel, valamint más Chopin-művet is előadott. A lengyel dalok sorozatából Chopintól — Melankólia, Litván dal, Szomorú hullámok, A lányka vágya — dalokat énekelt Kutruicz Éva, a szegedi Zeneművészeti Szakiskola tanára. Zongorán kísért Lendvai Ernő.

A jól sikerült emlékestet befejező aktusaként Olvái Ferenc levtáros mondott záróbeszédet, a nőtanács képviselői pedig vörös rózsakört nyújtottak át Jan Moszczeni nagykövetségi első titkárnak.

A japán miniszterelnök válaszolt Hruscsov üzenetére

Moszkva (TASZSZ): Közvetítették Kisi japán miniszterelnök május 17-én kelt választát Hruscsov április 4-i üzenetére.

A japán miniszterelnök válasza rámutat arra, hogy a japán kormány és a japán nép forrón üdvözlő a Szovjetuniót, hogy egyoldalúan megszüntette a nukleáris fegyverkezírléteket.

Kisi miniszterelnök mély sajnálkozással fejezte ki amiatt, hogy az amerikai és az angol kormány a japán kormány többszörös kérése ellenére tovább folytatja a Csendes-óceánon az atom-

és hidrogénfegyver-kísérleteket.

A szegedi MÁV „Hazánk”

munkáskórusa ma este fél 8 órai kezdettel rendezte meg nagyszabású hangversenyét a Szegedi Kenderfonógvár kultúrterében. A hangversenyen közreműködnek a női, férfi- és vegyeskarok, valamint számosan a kórusok szólistái közül. Erdős János és Szabolcsi Irén művészeti vezetők közreműködésével Lassus, Vecchi, Bach, Mozart, Schubert, Mendelssohn, Kodály, Dunajevszkij, Novikov, Erkel, Verdi, Bárdos, Puccini műveiből adnak elő-

A lottó e heti nyerőszámai:

25, 62, 84, 85, 88

Pénteken a 25. hét lottó nyerőszámai Jászberényben húzták.

A nyerőszámok a következők: 25, 82, 84, 85, 88.

Ítélet a Budapesti Ügyvédi Kamara „forradalmi bizottsága” vezetőinek ügyében

A budapesti fővárosi bíróság többnapos tárgyalás után ítéletet hozott a budapesti ügyvédi kamara volt »forradalmi bizottsága« elnökének és főtítkárának, dr. Jármay Zsigmond és dr. Steinhaus Ernő vádlottaknak az ügyében.

A fővárosi bíróság államrend elleni bűncselekmény miatt dr. Jármay Zsigmondot háromévi, dr. Steinhaus Ernőt kétévi börtönbüntetésre ítélte. Az ítélet nem jogerős.

Vasárnap ünnepélyes tanévzárók

Ünnepélyes tanévzárót rendez vasárnap délelőtt valamennyi szegedi általános és középiskola. Az évzáró ünnepélyen az igazgatók értékelik iskolájuk és tanítványaik ez évi munkáját, ismertetik az ifjúság nyári foglalkoztatásának programját, s külön szólnak a kirándulásokról, országjárásokról, az úttörő- és KISZ-táborozásokról. Az ünnepélyes tanévzáráson osztják ki a bizonyítványokat, valamint az arra érdemes tanulóknak a »kitűnő tanuló érdemérmét« az oklevelekkel, valamint egyéb jutalmakat is.

A budai „angyalkert”-től a mai korszerű óvodahálózatig

»A mai kor, a gyermekek százada, a gyermekvédelem korszaka, amelyben Brunswick Teréz, a magyar kisdédóvó intézmény létrehozásának előharcosa és mindvégig lelkes híve, jelentős szerepet vállalt magára« — mondja róla többek között egy késői megemlékezés. Anglia után kilenc évre, 1828-ban az ő emlékéhez, tevékenységéhez fűződik Budán a kedves elnevezésű »Angyalkert«, az első hazai óvoda létrehozása. Korábbi erőfeszítései megtörttek az akkori politikai viszonyokon, mivel felsőbb helyekről azt a választ kapta: »A népnek engedelmességre és nem nevelésre van szüksége«.

Az első szegedi kisdédóvó

Az első gyermekkertazonban mégis megszületett, amely hírével és nevével, ha lassan is, de mégis csak széjjelsugárzott az országban. 1846 júliusában már Szegeden is létrejött a belvárosban a palánki, a mai Toldy utcai óvoda helyén az első kisdédóvó, amelynek vezetésével Nagy József óvómestert bízták meg. (Akkor és még a későbbi években is elsősorban férfiak foglalkoztak a kis emberpalánták nevelésével az óvodákban.)

Az 1848-as szabadságharc bukása után megtorpant a kisdédóvó intézmények korábbi fejlődése hazánkban. Az egyébként grófi származású alapító tag, Brunswick Teréz »a nemzeti elnyomástól és a korszakoktól, mint minden magyar szellemi munkás is átélte a házkutatás és kéziratalkobzás keserűségét. Kompromittáltnak jegyezték fel őt, s könyveit, iratait lefoglalták«.

1856-ban ismét felélénkült

az óvodai intézmények továbbfejlesztésének gondolata, s még ebben az évben Felsővárosban, 1872-ben Rókuson, 1878-ban pedig Alsóvárosban született meg a többi óvoda. Az utóbbiban már dajkálást is vállaltak, amely megfelelt az akkori viszonyoknak a mai napközis intézménynek.

Játzó-nevelési módszer

A nagy árvíz elvitte a belvárosi palánki óvodát, de pontosan a helyére építették a másikat, s az új óvoda vezetésével egy fiatal házaspárt, Székely Gábornét és férjét bízták meg. Székely nemcsak kiváló munkabíró, gyermekszertő emberek, hanem sok vonatkozásban úttörői voltak országosan is az óvodai nevelésügynek. Kiváló művelői voltak a szakirodalomnak, különösen Székelyné. A Fröbel-féle játzó-nevelési módszer híveként a gyakorlati munka alapján való nevelés mellett állt, s így nyert értelmet egész életük, gazdag munkásságuk az akkori nevelésügyben, a múlt század hetvenes éveitől a század első negyedéig.

Csupán közadakozásból

Nem államilag támogatva, hanem közpénzen, adakozásokból tartották fenn Szegeden az óvodákat. A felsőbb rétegek asszonyai jótékony négyeleti gyűjtéséből vert gyökert a belvárosban és a külvárosokban a kis óvóintézmény, jóllehet a gyűjtőgetők saját gyermeküket leginkább otthon nevelték, vagy nőrsz vigyázott rá. A kiegyezésig azonban bealkonyodott a jótékonykodásnak is, s ezt elsősorban az óvodai nevelés sínylette meg, sére.

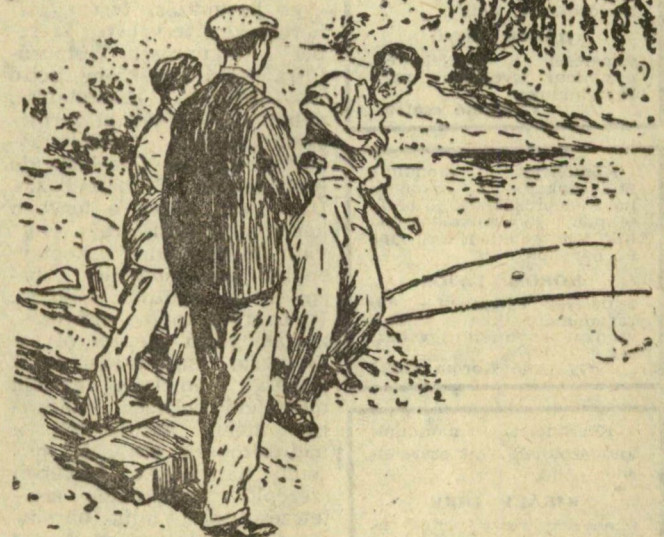
(18.)

Elrejtette a táskát, aztán visszament az eredeti helyére, a horgászbotjaihoz. Az egyik bot érintetlen volt, de a másik egészen belemerült a vízbe és jobbra-balra rángatta valami. De a horgászt ez most nem érdekelte. Elővette zsebkendőjét, megtörölte verejtékező homlokát és mohány szívta magába a friss levegőt. Csak ezután vette le a horogról a halacsát és egykedvűen dobta a vederbe. Most már mennie kellett, dolgát elvégezte! De távozás előtt még rá lehet gyújtani, gondolkozni, pihenni egy kicsit...

A horgász kényelmesen elhelyezkedett a parti homokban, térdét átfogta és gondolatokba merülten nézett a távolba, a víz felszínére. Így üldögélt ott néhány percig. Láthatóan gondolatai messze-messze jártak. Csak ezzel magyarázható, hogy nem vette észre, hogy egyik horgára újabb hal akadt és nem vette észre a mögötte közeledő halk léptekeket sem.

Zajtalanul lépett ki a fák közül két férfi és megállt a horgász háta mögött. Csak akkor ébredt fel ábrándozásából, amikor megérintették a vállát. Hirtelen fel akart ugrani, de erős kezek visszazsorították a földre.

— Nyugalom! — hangzott csendben, de határozottan az egyik férfi hangja, miközben a horgász hátsó zsebéből előhúzza a Brownin-got. —

Most felállhat. Ön le van tartóztatva!

A horgász talpraszokkent és megfordult. Az egyik férfi gyors, ügyes mozdulattal kattintotta csuklójára a

bilincset. Mellette, kezében pisztollyal, magas, szélesvállú férfi állt. Lábai alatt hevert a táskája, amely az előbb még a bokrok között rejtőzött.

— Ne mozduljon! — adta ki a parancsot, s felemelvé a földről a horgász kabátját, gyorsan átmotozta a zsebeit.

Ezekben a percekben a horgász egy szót sem tudott kinyögni. Arca halálsápadtá vált. Összehunyorította, szinte teljesen becsukta a szemét, amelyben elszántság, elkeseredettség és düh csillant. Óriási akaraterevvel elnyomta magában ezt az érzést... Most közömbös, értetlen arcot mutatott. Az őt letartóztató emberek előtt lehorgasztotta a fejét, s azt sutogta, hogy ez tévedés és hogy panaszt fog tenni.

— Van még valami mondanivalója? — kérdezte a férfi. — Nincs? Akkor megmutatom az elfogató parancsot. Látja? Jól van. Majd később védekezhet.

A horgász hallgatott.

— Most kivesszük a botjait — folytatta a férfi. — Így ni. Ej, szegény halacska! Vissza kell engedni őket a vízbe — mondta, és azzal a veder tartalmát a folyóba öntötte. — Nos, azt hiszem kész is vagyunk. Az autó itt van a közelben. No, gyerünk!...

MAGYARÁZAT AZ ENCIKLOPÉDIÁBÓL

Amikor másnap reggel Uvarov százados belépett Dimov ezredes dolgozószobájába, a díványon rádiókészüléket, Brownin-got, hanglemezt és nyugtát fotókópiát talált. Maga az ezredes az íróasztal fölé hajolt és azt a sémát tanulmányozta, amelyet néhány nappal előbb ő maga készített a kapitány jelenlétében. Most már minden tökéletesen érthető volt a rajzon. Abban a körben ahol ezeltört Szirotvinszkij neve díszelgett, most még két név szerepelt: Ruscsinszkij és Jaguár.

— Nos, köszönöm, barátom — mondta az ezredes, anélkül, hogy felemelte volna a fejét. — Nagy dolgot vittünk végbe, nagy vadat ejtettünk el, aki sok kárt okozhatott volna.

— Már kivallatta őt? — érdeklődött Uvarov.

— Ó, igen! — nevetett Dimov. — Már volt szerencsem megismerkedni Ruscsinszkij-Szrocsinszkijel, ő a »Jaguár-13«.

— Jaguár-13? — kérdezte megütődve a kapitány.

— Az általunk elejtett vad gazdái vonzódnak a zoológiához — adta meg a felvilágosítást Dimov.

— Értem már! — kiáltott fel elégedetten a százados. A díványhoz lépett és leplezetlen érdeklődéssel kezdte szemlélni az odarakott tárgyakat. — Ezek mik? — kérdezte és a hanglemezre, valamint a nyugtát fotókópiájára mutatott.

— A kém fegyvertárhoz tartoznak. A zsarolás és megfélemlítés eszközei — felelte az ezredes, majd hozzátette: — Meggyőző bizonyítékok. Ezek súlya alatt még egy jaguárnak is nehéz volna tagadni és makacskodni.

A kapitány leült az asztal melletti karosszékre. Az ezredes mosolyogva nézett adjutánására.

(Befejezése következik)

Nyolcmillió forintos beruházás

(Folytatás az 1. oldalról)

val korábban tisztázzák adósságukat. S ehhez oda-számítják az állami segítséget is, ugyanis jelentős kedvezményeket kapnak. A növényházak építésénél beruházott anyag árának 30 százalékát például elengedik. Ezenkívül, ha 1962-től a részleteket az egy százalékos kamattal pontosan fizetik, legalább négy esztendőn át, akkor a hátralévő adósság ötven százalékát törlik. Ez már eleve fokozza buzgal-mukat, hogy minél jobb gazdálkodást folytassanak.

Saláta karácsonyra

A télen már hasznát hűz a tsz a korszerű, modern növényházakból. Karácsonyra már friss salátával jelennek meg a szegedi, a fővárosi és könnyen lehetséges, hogy a külföldi piacokon is. A növényházak elkészülése után egy-egy téli idény-

ben például három forduló salátát tudnak termelni. A kapacitást figyelembe véve ez körülbelül félmillió fej salátát jelent. Természetesen más kedvelt árut is termelnek az üvegházakban. Mire beköszönt a tavasz, s még híre-hamva sincs a friss főzeléknek, a tsz-ben már garmadával lesz a paprika, paradicsom, uborka, retek és februárban már a placra tudják szállítani. A természet ugyanis úgy állítja be, hogy folyamatos legyen. Amíg például a saláta növekedik az új, hatalmas üvegházakban, a házilag készült növényházakban a következő növény, paradicsom, vagy éppen uborka előnevelése folyik.

Eddig is gazdag volt az újszegedi Haladás Termelőszövetkezet, s jól keresett a tagsága. Az új létesítményekkel, korszerű termelési móddal pedig a többszörös milliomosok sorába lép.